

СЕКЦІЯ «ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ТУРИСТИЧНОМУ І ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОМУ БІЗНЕСІ»

МАЦУКА В.М.,
к.с.н., доцент
Маріупольського державного університету
КОЗИЦЬКА А.О.
Проектний менеджер центру підтримки
малого та середнього бізнесу

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ У М. МАРІУПОЛІ

Маріуполь, розташований у Приазов'ї, займає місце серед 10 найбільших міст України. Маріуполь - місто космополіт, надає новий туристичний напрям, завдяки якому можна потрапити в чудове місце, на золотих берегах Азовського моря!

Місто Маріуполь за своїм географічним та політичним розташуванням має ряд переваг, які суттєво сприяють становленню його туристичного сектору. Серед основних туристичних потужностей Маріуполя можна виділити зручне географічне розташування, сприятливий клімат, різноманітний рельєф, унікальне поєднання природно-рекреаційних ресурсів, культурно-історичної спадщини, чимало унікальних історичних та архітектурних пам'яток культури тощо [1].

Проте при очевидності та наявності необхідного потенціалу, існує безліч чинників, які гальмують розвиток туристичної галузі міста:

1. Проблеми логістики. Незадовільний стан дорожньої інфраструктури та під'їзних шляхів до туристичних об'єктів. Відсутність альтернатив пересування через недостатній рівень розвиненості та відсутність авіаційного сполучення, інших видів транспорту.

2. Екологічні, санітарно-епідемічні проблеми. Туристів приваблюють екологічно чисті регіони. Споживання «натурального», «екологічного», «чистого» товару або послуги завжди пов'язується з раціональними та безпечними мотивами.

3. Високий рівень непрозорості організації туристичного бізнесу в Маріуполі, що ускладнює безпеку діяльності для туристів.

4. Соціальна та політична нестабільність, воєнні дії поруч, які негативно впливають на загальний розвиток економіки міста та розвиток туризму.

5. Відсутність стратегічних орієнтирів системної державної підтримки розвитку туристичної галузі на національному рівні, з урахуванням інтересів як суб'єктів підприємницької діяльності, туристів, так і держави.

6. Низький рівень інформаційної підтримки туристичної галузі, що викликано відсутністю національних представницьких організацій, що забезпечують приєднання суб'єктів туристичної діяльності до глобальних мереж дистрибуторів; відсутність у більшості підприємств і організацій туристичної галузі ефективних автоматизованих інформаційних систем управління туристичною діяльністю; відсутність автоматизованих інформаційних систем моніторингу, аналізу та планування діяльності туристичної галузі [2].

Таким чином, сучасний стан розвитку туризму в Маріуполі можна охарактеризувати як складний та, водночас перспективний.

Визначимо перспективи та пріоритетні напрямки розвитку туристичної галузі в пост-пандемічний умовах [3].

Еволюція попиту. Туристи планують подорожувати по регіонах власної країни, що прямо вказує на важливість внутрішнього туризму.

Здоров'я та гігієна. Дотримання норм безпеки буде важливим фактором при плануванні поїздки. Збільшиться попит туристів на безпеку, чистоту, дотримання санітарних норм і т. д.

Інновації та діджиталізація. COVID-19 виявився несподіваним каталізатором інновацій в туристичному секторі. Ситуація, що склалася збільшує попит туристів на використання цифрових технологій, безконтактних технологій під час подорожей, що є ключовою умовою для безпечних і безпроблемних подорожей. Хоча діджиталізація відкриває величезні можливості, необхідно набувати відповідні навички, розуміючи, що туристичний бізнес не відстає від сучасних технологічних тенденцій.

Стійкість. Підвищення обізнаності та пропаганда стійкого розвитку навколишнього середовища і дикої природи збільшує суспільний інтерес до цієї галузі. У сфері туризму все більш актуальними стають стійкі послуги, спрямовані на збереження екологічного середовища. З'являються більш екологічні види туризму - не в закритих приміщеннях (музеї, виставки, густонаселені міста), а на свіжому повітрі, на відкритому місці. У зв'язку з цим стануть ще більш популярними раніше активні форми туризму, такі як кемпінги, глемпінги, намети, «дикий» пляжний і морський відпочинок і т. д.

Рівноспрямованість туризму. Акцентувати увагу на подієвому, гастрономічному, спортивному туризмі, бізнес-заходах, агро- та екотуризмі, етнотуризмі.

Покращити ситуацію може використання дієвих та ефективних управлінських підходів, спрямованих на здійснення інноваційного розвитку міста, запровадження виробничих, інформаційних, технологічних процесів

для забезпечення єдності соціально-орієнтованих цілей політики держави та підприємців, представників туристичної галузі.

Література:

1. Формування і реалізація стратегії розвитку туристично-рекреаційного потенціалу регіону: монографія / О.В. Булатова, Я.А. Дубенюк, В.М. Мацука, К.О. Соколова та ін.; під ред. О.В. Булатової. Маріуполь: Маріупольський державний університет, 2013. 201 с. URL: <http://repository.mdu.in.ua/jspui/bitstream/123456789/2905/1/formuvannia%20i%20realizatsiia%20strategii%20rozvytku.pdf> (дата звернення: 01.09.2021).
2. Радченко О.П., Горбаченко С.А. Стратегія розвитку туристичної галузі України в умовах невизначеності. Економіка та суспільство. 2021. №24. URL: [https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-24-31\(2021\)](https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-24-31(2021)) (дата звернення: 01.09.2021).
3. Щодо розвитку туризму в Україні в умовах підвищених епідемічних ризиків. Аналітична записка. Національний інститут стратегічних досліджень. 2020. URL: <https://niss.gov.ua/sites/default/files/2020-06/turyzm-v-ukraini.pdf> (дата звернення: 01.09.2021).

БАРАНИЧЕНКО І.,
студентка ОС «Бакалавр»
спеціальності «Менеджмент»
Маріупольського державного університету

ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВА ЯК ФАКТОР ЙОГО РОЗВИТКУ

Розвиток будь-якого підприємства залежить від ефективного управління інвестиційною діяльністю, яка повинна носити стратегічний характер. При цьому комерційні організації функціонують в умовах невизначеності, нестабільного інвестиційного ринку, що впливає на кінцеві результати і рентабельність, веде до ризиків забезпечення їх стійкості, збереження фінансової стабільності, ділової активності та рентабельності. Інвестиційна діяльність є одним з ключових факторів суспільного розвитку, оскільки забезпечує відтворення робочої сили, оновлення основних фондів виробничої та невиробничої сфер і весь відтворювальний процес в економіці. Отже, формування ефективних інструментів залучення інвестицій у національну економіку є найважливішою передумовою забезпечення сталого економічного розвитку як окремих підприємств так і економіки країни в цілому. Розвиток будь-якого підприємства залежить від ефективного управління інвестиційною діяльністю, яка повинна носити стратегічний характер. При цьому комерційні організації функціонують в умовах невизначеності, нестабільного інвестиційного ринку, що впливає на кінцеві результати і рентабельність, веде до ризиків забезпечення їх стійкості, збереження фінансової стабільності, ділової активності та рентабельності.

Інвестиційна діяльність є одним з ключових факторів суспільного розвитку, оскільки забезпечує відтворення робочої сили, оновлення основних фондів виробничої та невиробничої сфер і весь відтворювальний процес в економіці. Отже, формування ефективних інструментів залучення інвестицій у національну економіку є найважливішою передумовою забезпечення сталого економічного розвитку як окремих підприємств так і економіки країни в цілому.

Ціль інвестиційної політики підприємства – якомога ефективно та доцільно вкласти капітал. Дохід підприємства, може бути отриманий абсолютно різними напрямками інвестицій. Інвестиційну політику розробляють для того, щоб підприємство мало можливість вигідно застосувати капітал і досягти поставлених цілей розвитку.

Кожне підприємство розробляє свою систему переваг і критеріїв вкладення капіталу відповідно умовам діяльності та стратегій розвитку.

Отже, інвестиційна політика підприємства – це система рішень і заходів, спрямованих на отримання доходів від інвестиційної діяльності [1].

Розроблені заходи передбачають розширення і оновлення виробничого потенціалу, зростання обсягу виробництва, зниження собівартості продукції, зростання продуктивності праці і прибутку, прискорення темпів впровадження у виробництво нової продукції, підвищення рівня конкурентоспроможності продукції.

Під час розробки індивідуальної інвестиційної політики на підприємстві, треба відштовхуватись від специфічних фінансових умов та розробляти власну стратегію. Для того щоб інвестиційна політика була успішною та вдалою, фінансово-економічний стан підприємства має бути спрямований на розвиток зовнішньоекономічних зв'язків та відносин та розвинений.[2]

Інвестиційна політика підприємства – це галузь загальногосподарської політики, яка спрямована на впровадження стратегії економічного розвитку за рахунок використання ресурсів з метою розширення меж підприємства за рахунок виходу на міжнародний ринок, подальшою можливістю ведення зовнішньоекономічної діяльності.

Дане визначення чітко виділяє основну мету інвестиційної політики підприємства, яка може бути сформульована наступним чином. Основною метою інвестиційної політики підприємства є забезпечення